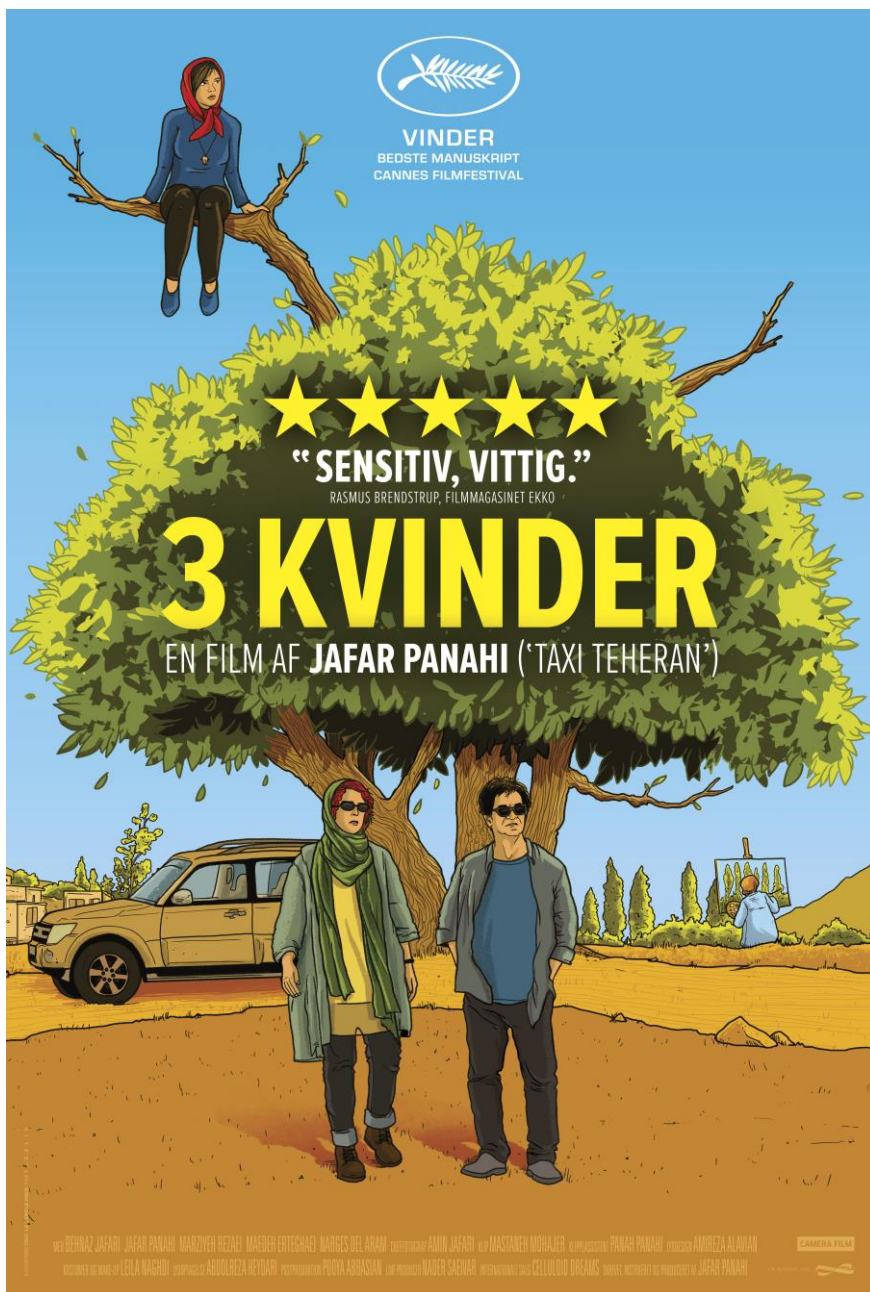

CAMERA FILM præsenterer

3 KVINDER

Af Jafar Panahi

Danmarkspremiere den 31. oktober

Kort synopsis

Den iranske mesterinstruktør Jafar Panahi er, trods både husarrest og *berufsverbot*, ikke til at stoppe. Siden 2010, hvor han blev pålagt arbejdsforbuddet, har han alligevel formået at lave flere film som den intelligente metadokumentar 'This Is Not a Film' (2011), der blev smuglet til Cannes i en kage, 'Taxi Teheran' (2015) og senest '3 kvinder'. Film, der på hver sin subtile måde, hudfletter det politiske klima, der forsøger at dæmpe hans kunstneriske stemme. '3 kvinder', der havde verdenspremiere i Cannes, handler om tre skuespillerinder på hvert sit stadie i livet og karrieren. Fra den håbefulde, unge kvinde, der må kæmpe mod sin families modstand, over den etablerede film- og tv-stjerne Behnaz Jafari, der spiller sig selv, til den mystiske Shahrzad, der var en stor stjerne før revolutionen. Det umage møde mellem de tre kvinder, bliver hos Panahi en udfordrende filmfortælling om solidaritet, undertrykkelse og traditionernes tyngende åg.

Lang synopsis

'3 kvinder' indledes med en selfievideo optaget på en smartphone. Marziyeh (Marziyeh Rezaei) har rettet kameraet mod sig selv og beder, med desperat og rystende stemme, sin kusine om at videresende filmen til den berømte skuespillerinde Behnaz Jafari. Det er Marziyehs store drøm selv at blive skuespillerinde, men hverken hendes egen eller hendes forlovedes familie bakker op om det. Hendes forældre havde lovet, at hun måtte søge om optagelse på skuespillerakademiet, såfremt hun blev forlovet - men det løfte er de løbet fra. Hendes eneste håb har været at få Jafari i tale. Men da Jafari ikke har svaret på hendes utallige opkald, ser hun ingen anden udvej end at give op og tage sit eget liv. I videoens sidste sekvens hænger hun tilsyneladende sig selv.

Da Jafari afspiller filmen på sin telefon, bliver hun fortvivlet. Hun sidder i en bil med Panahi, der endnu en gang har sat sig bag rattet i sin egen film – i både bogstavelig og metaforisk forstand. Han gør, hvad han kan for at hjælpe i den ubehagelige situation. I videoen fortæller Marziyeh, hvilken landsby hun bor i, og Jafari og Panahi begiver sig af sted for at få klarhed over, hvad der i virkeligheden er sket.

Som så mange af Panahis film, flirter '3 kvinder' med det dokumentariske i en grad, så man ofte kommer i tvivl om, hvor virkeligheden slutter, og fiktionen begynder. Dette diffuse indtryk forstærkes af at samtlige af filmens personer spiller en version af sig selv. De slørede grænser trækker Panahi også ud i narrativet i '3 kvinder', hvor Jafari sår tvivl om selvmordsvideoens ægthed. Det forekommer hende pudsigt, at Panahi for ikke så længe siden henvendte sig til hende med et filmprojekt omhandlende selvmord. Kan hun overhovedet stole på, at optagelsen gengiver virkeligheden og ikke bare er en kunstnerisk redigeret iscenesættelse? Som Jafari indforstået siger til Panahi og publikum: "Du ved, hvordan en optagelse er." De undres også over, hvordan Marziyeh har fået sendt videoen, når hun tilsyneladende har taget sit eget liv.

På vej til Marziyehs lille landsby, der ligger på grænsen mellem Iran og Tyrkiet, møder Panahi og Jafari forskellige udfordringer. Et bryllupsfoto er på vej på bjergstierne, en særligt viril avlstyr har besluttet sig for at spærre vejen, en kvinde har placeret sig i den grav, hun har udgravet til sig selv på kirkegården, og nogle bliver ualmindeligt skuffede, da de finder ud af, at Panahi og Jafari ikke kan løse de problemer, landsbyen har med elektriciteten.

Da de endelig kommer til den rette landsby står det klart, at Marziyehs udsagn om familiens reaktioner ikke var overdrevne. Hendes bror får et kolerisk raserianfald, fordi søsteren er væk. "Hun kaster skam

over os!” råber han, mens han kaster alverdens eder og forbandelser over sin søster. At være ’entertainer’, som skuespillere konsekvent kaldes, er der ingen ære i.

Gennem alle disse møder med mere eller mindre forstokkede eksistenser, tegner Panahi uden at løfte pegefingre eller være nedladende, et billede af et samfund, hvor kontrasterne mødes og kolliderer, når den moderne kulturelite - repræsenteret ved Jafari og Panahi selv - står over for de uuddannede landsbyboere. De har stadig overtro og overleverede forestillinger om, hvordan kvinder bør opføre sig - og ve den, der ønsker at sprænge rammene!

Titlens tredje kvinde forbliver ansigtsløs filmen igennem. Hun er også skuespillerinde, hedder Shahrzad og var enormt populær i det prærevolutionære, frigjorte Iran. Siden blev hun fordømt og har nu trukket sig tilbage til den lille landsby for at male. Mellem de tre kvinder, den aspirerende, den succesfulde og den glemte skuespillerinde, får Panahi tegnet et billede af et land, der lider under nogle åbenlyst problematiske strukturer.

’3 kvinder’ er en æstetisk nedbarberet, underspillet, alternativ *road movie*, hvor de kringledede bjergstier kun sparsomt skaber forbindelse mellem det moderne og det rurale Iran, og den står som endnu et subtilt partsindlæg i den systemkritik, der har gjort det forbudt for Panahi at lave film.

Instruktørbiografi

Jafar Panahi (født 1960) er en af de mest indflydelsesrige filmskabere i Iran. Sammen med navne som nu afdøde Abbas Kiarostami (1940-2016), som Panahi var assistent for i en årrække, Mohsen Makhmalbaf (f. 1957) og Asghar Farhadi (f. 1972) er han del af den såkaldte 'iranske nybølge'. Panahi brød igennem med sin debutfilm 'The White Balloon' (1995), der vandt Caméra d'Or-prisen i Cannes samme år. Siden er hans film blevet kendt over hele verden, hvor Panahi hyldes som en visionær instruktør. I hjemlandet forholder det sig dog anderledes, og i 2010 blev Panahi sat i husarrest på grund af sine systemkritiske film og underlagt et 20-årigt arbejdsforbud. Det har dog ikke hindret ham i at lave film, og 2011-sensationen 'This Is Not A Film' blev smuglet til Cannes indbagt i en kage. Panahi er gift med Tahereh Saidi og sammen har de to børn.

Udvalgt filmografi

- 3 kvinder / Se rokh(2018)
- Taxi Teheran / Taxi (2015)
- Closed Curtain / Pardé (2013)
- This Is Not A Film / In film nist(2011)
- Offside (2006)
- Blodrødt guld / Talay sorkh / (2003)
- Cirklen / Dayereh (2000)
- The Mirror / Ayneh (1997)
- The White Balloon / Badkonake sefid (1995)

Credits

Medvirkende	Behnaz Jafari Jafar Panahi Marziyeh Rezaei Maedeh Erteghaei
-------------	--

Klip	Mastaneh Mohajer og Panah Panahi
Kamera	Amin Jafari
Lyd	Abdolreza Heydari
Producer	Jafar Panahi
Manuskript	Jafar Panahi og Nader Saeivar
Instruktion	Jafar Panahi

Længde	100 minutter
Land/år	Iran/2018
Originaltitel	Se rokh